

ת"פ 1794/08/10 - מדינת ישראל נגד חן יעקב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 1794-08-10

מ"ת 1826-08-10

לפני כב' השופט שמואל מלמד

מדינת ישראל

נגד

חן יעקב

נוכחים:

ב"כ התביעה: עו"ד מוטי רייזמן ועו"ד אנ ג דנהירש

הנאשם בעצמו

מר דין

תיק זה הועבר ע"י השופט יצחק לטיפולי עקב יציאתו לקצבה.

ההסדר

ביום 18.06.14 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם יחזור בו מכפירתו, כתב האישום תוקן, הנאשם הודאה והורשע, נשלח לקבלת תסקיר וחוות דעת ממונה. לעונש - עמדת המאשימה לשישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, והסנגורית תטען באופן פתוח לעונש, לרבות בקשה לביטול ההרשעה.

על סמך הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של חבלה או פציעה כשהעברין מזוין עבירה על סעיף 334 + 335 (א) (1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

עמוד 1

כתב האישום

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 15.07.10 על רקע ויכוח בין המתלון לבין חברתו של הנאשם, יצאו השניים לחדר מדרגות במקום ושם תקף הנאשם את המתלון, בכך שדחף אותו מגורנו והצמידו לקיר. באותן נסיבות, שלף הנאשם מכיסו מפתחות וניסה לדקור באמצעותם את המתלון בעורפו, המתלון הצליח לחמוק מדקירה זו. בהמשך לאותן נסיבות, המשיך הנאשם בתקיפת המתלון ופצע אותו בכך שדקר אותו באמצעות המפתחות בבטנו, באופן אשר גרם למתלון לדימום מבטנו בצד שמאל. בעקבות הפציעה, פונה המתלון לטיפול רפואי בבית החולים תל השומר, שם אובחן פצע בגודל של 1.0 X 2.5 ס"מ בבטנו השמאלית התחתונה.

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגש לבית המשפט תסקיר, לפיו, הנאשם בן 30 נשוי ללא ילדים. הנאשם עובד מזה כשלוש וחצי שנים כנציג שירות לקוחות בחברת לאומי קארד ובמקביל לומד משפטים בקריה האקדמית קריית אונו.

לנאשם עבר פלילי במגוון עבירות, הרשעתו האחרונה שבהם משנת 2011 על עבירה משנת 2006. הנאשם מוכר לשירות המבחן והוא אף ריצה עונש של"צ בשנת 2003. הנאשם עבר סדנא בנושא שליטה בכעסים במסגרת שירות המבחן. הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירה. הרקע להתנהגותו, פנייתו של אשתו אליו במהלך קונפליקט שהתגלע בינה לבין המתלון שהינו בעלה של אחותה.

במהלך השיחה עם שירות המבחן ניכר כי הנאשם מודע לחומרת התנהגותו בעבירה, לאסור ולפסול שבה ולהשלכות האפשריות והקשות של מעשיו. הנאשם הצליח להתייחס לחלקים הבעייתיים שבהתנהגותו, לרגשותיו, לבחירותיו ולדפוסי כפי שבאו לידי ביטוי בביצוע העבירה. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי מתקשה להביע אמפתיה כלפי המתלון, היות ותופס אותו כאדם בעייתי ואלים. הנאשם ציין כי מאז ביצוע העבירה אין לו כל קשר עם המתלון וכן שיתף את שירות המבחן בניתוק היחסים של משפחת המוצא של אשתו. שירות המבחן סבור כי עונש של מאסר שירוצו בעבודות שירות, עלול להחליש את הנאשם, להפגיש את הנאשם עם אוכלוסייה בעייתית, לקטוע את שיקומו ולפגוע בתפקודו התקין בתחום התעסוקה וההשכלה. שירות המבחן סבור כי עונש חינוכי וקונקרטי צו מבחן וצו של"צ בהיקף נרחב הולם מקרה זה. בנוסף המליץ שירות המבחן על הטלת פיצוי למתלון. באשר לשאלת הרשעתו בדין שירות המבחן לא בא בהמלצה לביטול ההרשעה.

טיעונים לעונש מאשימה

ב"כ המאשימה ביקש להותיר את ההרשעה על כנה תוך שהוא מפנה לחומרת העבירה והרשעותיו הקודמות של הנאשם. התביעה עתרה לעונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס ופיצוי.

טיעונים לעונש הגנה

ב"כ הנאשם הסבירה לבית המשפט את נסיבות ההגעה להסדר, התנהלות המתלון באירוע עצמו ולאחריו, אי הגעתו למתן עדות, נסיבות חיי המתלון שהינו גיסה של אשת הנאשם, תוצאות התנהגות המתלון כלפי אשת הנאשם. ב"כ

הנאשם עמדה על חלוף הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירה של כחמש שנים. העובדה כי הנאשם מאז השתקם, היום לומד הנאשם משפטים שנה שלישית, מאז האירוע נישא ומנסה לשקם את חייו ובונה חיים נורמטיביים. ב"כ הנאשם ביקשה שלא להרשיע את הנאשם בשל החשש כי הנאשם לא יוכל לקבל את הרישיון של עריכת הדין. ב"כ הנאשם סבורה כי הנאשם עומד בתנאי הלכת כתב. לעניין מעשה העבירה, נוכח התנהלות המתלונן באירוע ואי הגעתו לבית המשפט גרם לפגיעה קשה בזכויות הנאשם. מצד שני סיכוי השיקום של הנאשם לנוכח העובדה כי הנאשם לומד כיום משפטים ונראה כי עתידו עלול להיפגע בצורה קשה.

דיון והכרעה

לשאלת ההרשעה אני סבור כי יש מקום להותיר את ההרשעה על כנה. הפסיקה חזרה ושנתה את המבחן הכפול על פי הלכת כתב ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 לפסק - דינה של כבוד השופטת ד' דורנר. הימנעות מהרשעה, חרף הקביעה כי הנאשם ביצע את העבירה, היא תוצאה חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שני תנאים מצטברים נקבעו, על מנת שניתן יהיה להימנע מהרשעה "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים."

לעניין זה ראה גם דבריו של הש' גובראן ברע"פ 3852/14 ורשואר נ' מדינת ישראל מיום 18.08.14 פסקה 11.

"הכלל הוא שאם נמצא שנאשם עבר עבירה, יש למצות את ההליך הפלילי עמו בדרך של הרשעה וענישה. החריג לכלל זה, שיופעל במקרים נדירים בלבד, הוא הימנעות מהרשעה (לפי סעיף 71א לחוק העונשין או סעיף 192 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982). מהלכת כתב והפסיקה בעקבותיה עולה כי רק בנסיבות חריגות שבהן יוכח כי הנזק שנגרם לנאשם מההרשעה גבוה יותר מהתועלת שתצמח ממיצוי הדין עימו, (ראו למשל) ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' ביטון, [פורסם בבנו] פסקה 7 לפסק דינו של השופט א' א' לוי (23.07.09)).

תוצאת האמור היא כי על הנאשם לעמוד במבחן הכפול שנקבע בפס"ד כתב ובנוסף לא די בנזק שנגרם לנאשם, אף לא נזק קונקרטי, אלא, הנאשם נדרש להוכיח כי הנזק שנגרם לו גבוה מהתועלת שבאינטרס הציבורי הוא מיצוי ההליך הפלילי.

להלן שתי דוגמאות מובהקות שיש לשקול את סיכויי השיקום בכובד ראש ובית המשפט דוחה את שיקולי השיקום כנגד האינטרס הציבורי. לעניין זה ראה רע"פ 2136/15 פלוני נ' מד"י (29.03.15) מקרה המתייחס להרשעת קטין והפגיעה בשיקום כאשר חומרת העבירה גוברת על סיכוי השיקום והפגיעה הקונקרטית. דברים אלה נבחנים ביתר שאת כאשר מדובר בבגירים.

"טוען המבקש, כי הרשעתו תגרום לפגיעה חמורה בשיקומו, ולכן עניינו נמנה על אותם "מקרים מיוחדים ויוצאי דופן", בהם ראוי לבטל את הרשעתו. המבקש הוסיף וטען, כי ראוי ליתן משקל מיוחד לעובדה שהוא הורשע בביצוע עבירה, בהיותו קטין. אין בידי לקבל את טענתו זו של המבקש. כפי שהדגשתי במקום אחר:

"אין מקום להניח כי כל הרשעה של קטין צפויה לפגוע, מניה וביה, באופן מהותי באפשרותו להשתקם, ולפיכך גם לגבי קטין, לא מתייתרת הדרישה להראות כי צפוי לנאשם נזק קונקרטי. זאת, חרף מעמדם של שיקולי השיקום, אשר זוכים

למשקל מיוחד במסגרת שיקולי הענישה של קטינים" (רע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל (24.04.14)).

עוד ראה רע"פ 1931/15 אדריאן אברהם מויססקו נגד מד"י (26.03.15) הרשעה של כבאי שניתן לו מכתב ע"י מעסיקו לפיו יפוטרו מעבודתו בעקבות הרשעתו.

"המבקש טוען, כי שגה בית המשפט המחוזי בכך ש "התעלם" מן המכתב המעיד על הנזקים המקצועיים הכבדים שבהם הוא עלול לשאת, באם תיוותר הרשעתו על כנה. התרשמתי, בניגוד לטענה זו של המבקש, כי בית המשפט המחוזי נתן את דעתו למכתב, וכלל לא התעלם מן האמור בו. בית המשפט המחוזי קבע במפורש, כי לשיטתו, אפילו אם לא ימשיך המבקש בעבודתו בנציבות כבאות והצלה, "הכשרתו המקצועית [של המבקש] תאפשר לו להשתלב במקום עבודה אחר". עולה מכך, כי לא צפויה כל "פגיעה חמורה" בשיקום המבקש, המצדיקה, כשלעצמה, את היעדר הרשעתו בדיון."

נוכח המבחן הכפול אני סבור שהנאשם אינו עומד באף אחד מהמבחנים הללו, ראשית אציין כי לנאשם חמש הרשעות קודמות, האחרונה שבהם הינה מיום 07.09.11, אשר מתיישנת ביום 06.09.18 ונמחקת ביום 06.09.28. שירות המבחן בחן האם הנאשם עומד בתנאי בקשת הנאשם שלא להרשיעו בדיון, אולם לא בא בהמלצה כזו (ראה פסקה אחרונה לתסקיר סייפא). גם לגבי חומרת העבירה איני סבור כי יש מקום לאי הרשעה מדובר בעבירה חמורה במהלכה פצע הנאשם את המתלונן, מלבד חלופה הזמן שאין בו להקהות את חומרת העבירה לשאלת ההרשעה, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לאי הרשעה ובנסיבות אלו הבקשה לביטול הרשעה נידחת.

מדיניות הענישה בעברת אלימות חמורה.

רע"פ 5655/13 טל עמרם נ' מד"י (20.11.14) המתלונן הציע למבקש יליד 1994, לשתות עמו משקה אלכוהול. בתגובה לכך תקף אותו המבקש וחבט בראשו באמצעות בקבוק המשקה, כך שהבקבוק נשבר על ראש המתלונן. לאחר מכן הטיח את הבקבוק השבור בפני המתלונן וגרם לו לחתך עמוק של כ-10 ס"מ בפניו, קרוב לאוזנו, שבגינו נזקק לטיפול רפואי בבית חולים. קבע בית המשפט כי מתחם הענישה ההולם נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל. נדון ל-6 חודשי מאסר בע"ש, מע"ת, קנס, פיצוי וצו מבחן. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור קבע מתחם העונש הראוי הועמד על תקופה שבין 9 חודשים לשתי שנות מאסר בפועל ודן את הנאשם למאסר למשך שנה יתר הרכיבים נותרו על כנם. הערעור בבית המשפט המחוזי נדחה.

רע"פ 4883/14 חיים בן מיכאל בן חיון אוטומזין נ' מד"י (04.12.14) על פי כתב האישום, אין בין המתלונן לבין המערער קשר כלשהו או הכרות קודמת, עת ניקה המתלונן את המדרגות ופחי האשפה הממוקמים ברחבת הכניסה לבניין מגוריו, תקף אותו המערער, על רקע סירוב המתלונן לתת לו 10 שקלים, באופן שהמשיב דחף אותו באמצעות ידיו. המתלונן נפל על הרצפה, ובהמשך לכך הכה אותו המערער באמצעות אבן גדולה שהוטחה בראשו. כתוצאה ממעשי המשיב, נפצע המתלונן באופן שנחתך במצחו חתך באורך 3 ס"מ, סבל מרגישות מקומית במצח, ונגרמו לו סימני שפשוף ברגלו ובמרפק ידו הימנית. המתלונן נמלט מפני המשיב וזה עלה בעקבותיו כשאבן בחזקתו, המתלונן הסתגר בדירתו, והמשיב פגע בדלת הכניסה לדירה באופן שהיכה עליה בחוזקה באמצעות חפץ שמהותו אינה ידועה למשיבה, וגרם לשפשופים במשקף הדלת ולקילוף "טפט" הדלת. נקבע מתחם ענישה שנע בין 10 עד 24 חודשי מאסר בפועל. נדון ל-20 חודשי מאסר הפעלת שני מע"ת, סה"כ 42 ח' מאסר ורכיבים נוספים. בית המשפט המחוזי הפחית את סך

עונש המאסר ל- 37 חודשי מאסר. הערעור בבית המשפט העליון נדחה.

עפ"ג (חי) 39953-11-13 סבך נ' מדינת ישראל (23.01.14) על פי עובדות כתב האישום, ביום 24.3.12 סמוך לשעה 03:45 הגיעו המערערים, יחד עם אחר שהוא קטין, למועדון דיוויג'ן בחיפה, שם נערכה מסיבת גיוס למתלונן טל שמש ("טל"). המערערים והקטין תקפו את חברו של טל, המתלונן דוד בלנקה ("דוד"). הקטין כיבה סיגריה דולקת על פניו, המערערים חבטו באגרופיהם בראשו ויחד עם הקטין הפילו אותו ארצה והמשיכו להכותו ולבעוט בו בעודו מוטל על הרצפה. טל ניסה להפריד בין המערערים והקטין לבין דוד, והם היכו אותו מכות נמרצות ובעטו בו בכל גופו. המערערים פצעו וחתכו את פניו של טל בשברי בקבוק זכוכית. יחד עם הקטין תקפו המערערים גם את המתלונן גל עמירה ("גל"), היכו אותו בפניו, הפילו אותו ארצה, והמשיכו להכותו ולבעוט בפניו גם כשהיה מוטל על הרצפה. בהמשך תקף אליאב גם את חברתו של טל, המתלוננת איזבלה יאצנב ("איזבלה"), הדף אותה והפילה ארצה. כתוצאה מאלה נגרמו לטל חבלות ופציעות גופניות של ממש, ובכללם חתכים עמוקים באזור האף שהצריכו תפירה בהרדמה, ופצעי שפשוף בראש, בפנים ובצוואר. לדוד נגרמו פצעי שפשוף בפניו ובאברים נוספים, ואצל איזבלה נמצאו סימני חבלה בגפיים העליונות והתחתונות. קבע בית המשפט קמא כי מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה של המערערים הוא בין ששה חודשי מאסר לבין עשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל. נגזר עונש מאסר בפועל לתקופה של שמונה עשר חודשים, וכן ששה חודשי מאסר על תנאי ותשלום פיצוי כספי. הופחת במחוזי לשישה חודשי מאסר בע"ש והוסף צו מבחן. בשל היותם בגיר צעיר וסיכויי שיקום.

ת"פ (מחוזי חיפה) 14611-05-12 מדינת ישראל נ' עיסא ואח' (24.11.13) לאחר ניהול משפט ושמיעת ראיות ניתנה הכרעת הדין, לפיה, בעקבות סכסוך ממושך בין משפחת הנאשמים למשפחת המתלוננים, על רקע גירושי חאלד מבתו של נאשם 1, פצעו הנאשמים וחבלו בנסיבות מחמירות, באמצעות מקלות, ברזל וסכין את המתלוננים וגרמו להם חבלות חמורות. נקבע מתחם העונש ההולם הינו בין 6 חודשי מאסר בעבודות שרות לבין 3 שנות מאסר בפועל. נדונו לשישה חודשי מאסר בע"ש וענישה נילוות.

הערך המוגן פגיעה בגופו של אדם, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 30 חודשי מאסר.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בענייננו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; עברו הפלילי של הנאשם הכולל כאמור עברת אלימות בעבר.

ב"כ הנאשם טענה במסגרת הטיעונים לעונש כי הנאשם ביקש לנהל הוכחות, אולם המתלונן לא הגיע לבית המשפט ולמעשה בסופו של יום הגיעו הצדדים להסדר. בטענה זו יש ממש. בית המשפט דחה את דיוני ההוכחות ארבע פעמים

כדי לאפשר לתביעה לאתר את המתלונן ולהביאו לבית המשפט. התיק היה קבוע 4 פעמים לפרשת תביעה ביום 11.09.11, 12.01.17, 13.03.18, 13.04.15. בכל המועדים הללו המתלונן לא התייצב, בית המשפט שלא שמע את התיק עיין בפרוטוקולים, התנהלות המתלונן באירוע, כפי שעולה מעדותה של עדת התביעה פאינה פרטוש, ניתן ללמוד כי היא הייתה בעייתית. המאשימה עתרה לעונש מאסר של שישה חודשי ע"ש, אני סבור שעתירתה בהחלט סבירה וזאת בהתחשב בחומרת העבירה, לולא התנהלות המתלונן, יחד עם זאת בהתחשב בהתמשכות ההליכים בשל אי התייצבות המתלונן לדיונים, התנהלות המתלונן באירוע ויתר השיקולים הקשורים בנאשם כפי שפורטו ובכלל זה האמור בתסקיר שירות המבחן, סיכויי השיקום כפי שעולה מהתסקיר, אני סבור כי ניתן למתן את הענישה בתיק זה.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם למאסר למשך חודשיים, אני מטיל על הנאשם ביצוען של העבודות המפורטות בחוות דעתי של הממונה על עבודות השירות, עלפי הוראות סעיף 51 ב(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשם יבצע את עבודות השירות במועדון ספיבק ברח' רוקח 123 רמת גן וזאת במשך חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה ביום בערבי חג וחוה"מ יועסק כנהוג במקום העבודה, וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם משום שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

תחילתן של ביצוע העבודות ביום 15.10.19, שעה 08:00 והן תהיינה בפיקוח מפקח אחראי רב כלאי מדיון רפאלה שמעון טלפון 0506278912.

על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה 08:00, במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, ת"ד 81, רמלה (טל': 978706008).

אני מודיע לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה.

בית המשפט מזהיר את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ורצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

המזכירות תעביר הודעה על גזר הדין לממונה על עבודת השירות.

ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם עד ליום 1/12/15.

ד. אני מעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים. בית המשפט מסביר לנאשם ומזהיר את הנאשם שאם לא ימלא אחרי הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו.

הנאשם הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

מזכירות בית המשפט תשלח פרוטוקול הדיון לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות. ככל שהופקד פיקדון בתיק על-ידי הנאשם ובהיעדר מניעה על-פי דין, יש להחזירו לידי או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם.

הנאשם יפנה למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום קנס.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ו, 17/09/2015 במעמד הנוכחים.

שמואל מלמד , שופט